

РЕШЕНИЕ

№ 7698

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7256** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по изпратената по подсъдност от Административен съд – Търговище, жалба на Сдружение „Публичен алианс Вето“ срещу Решение № 3-23-491/17.07.2023г. на старши юрисконсулт в [община] – упълномощено по ЗДОИ лице.

На първо място жалбоподателят иска обявяване нищожността на оспорения акт поради това, че същият няма характера на електронен документ по ЗЕДЕУУ. На следващо място са мотивирани съображения за неговата незаконосъобразност, във връзка с което в условията на евентуалност е заявено искане за отмяната му. Твърди се, че ответникът не е изложил съображения защо не предоставя исканата информация в цялост, а липсата на мотиви винаги представлява съществено нарушение на процесуалните правила, обуславящо незаконосъобразност на административния акт. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява. В писмено становище, постъпило по делото на 14.11.2023г. оспорва основателността на жалбата, мотивира, че жалбоподателят няма правен интерес от оспорване на решението в неговата цялост, както и че за него, с оглед обстоятелството, че седалището му не е на територията на [община] не е налице целта по чл.2, ал.1 ЗДОИ. С оглед това моли за отхвърлянето на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че жалбоподателят е подал по електронна поща заявление, наименовано запитване, заведено с вх.№ 63-95-1/26.05.2023г., с което поискал предоставяне на следната информация:

I. По отношение на заемните правоотношения, касаещи [община]:

1. Колко сключени договора за заем и с кои кредитори има общината към 16.05.2023г.?
2. Колко от договорите за заем, по които общината е длъжник, са обезпечени и под каква форма?
3. Коя е банката, в която [община] съхранява финансовите средства?
4. Какъв е размерът на договорените депозитни лихви във връзка с предходния въпрос?
5. В кои търговски дружества общината има дялови участия/акции и при какви условия?

II. По отношение събираемостта на публични вземания на [община] е поискана следната информация:

1. Колко влезли в сила наказателни постановления са били приведени в изпълнение чрез съответните процесуални способи за периода 01.01.2019г. – 16.05.2023г.?
2. Колко издадени наказателни постановления са били отменени по съдебен ред за периода 01.01.2019г. – 16.05.2023г. и какъв е общият размер на заплатените разноски по съдебните производства от общината?
3. Кои са нормативните основания за издаване на наказателните постановления като се посочат съответните нормативни актове?
4. Колко изпълнителни дела е образувала общината като за образуването им в колко от случаите са използвани услугите на частни съдебни изпълнители и в колко от случаите преписките са насочени към държавни съдебни изпълнители?

III. По отношение задълженията на [община] към публичноправни организации е поискана следната информация:

1. Броя на сключените договори за заем и с кои организации са сключени?
2. Информацията относно вземанията на общината към публичноправни организации, основанията от които произтичат вземанията, какви действия са осъществени за тяхното събиране?
3. Броя на съдебните производства, заведени от публичноправни организации срещу общината и на каква фаза се намират те?

На 17.07.2023г. до жалбоподателя е изпратено Решение № 3-23-491/17.07.2023г., с което същият е уведомен, че се предоставя пълен достъп до исканата обществена информация. Съответно по първия раздел от заявлението е посочено, че общината има сключени три договора за заем; договорите са обезпечени до окончателното им погасяване; общината съхранява средствата си в „Банка ДСК“ ЕАД; общината няма депозити и договорени лихви. Посочено е, че има дялово участие в „МБАЛ Попово“ ЕООД, „Медицински център в ликвидация“ ЕООД, „Дружество за заетост“ ООД, „Еко Попово“ ООД и „МБАЛ Търговище“ АД.

По раздел втори от заявлението е посочено, че първият въпрос е неясно зададен; няма отменени по съдебен ред наказателни постановления; посочени са нормативните актове, на основание чиито разпоредби са издадени наказателните постановления. Посочено е, че са образувани 808 бр. изпълнителни дела пред ЧСИ, които включват и събиране на публични вземания по ДОПК. Образувани пред НАП са 9864 бр. изпълнителни дела. 216 бр. от изпълнителните дела, образувани пред ЧСИ са приключили, а по останалите са предприети действия от ЧСИ чрез различните способности за принудителни изпълнения. За образуваните пред НАП изпълнителни дела, в решението е посочено, че общината не разполага с информация.

По раздел трети от заявлението в решението е посочено, че [община] няма сключени договори за заеми, няма вземания към публично-правни организации и няма съдебни производства, заведени от публично-правни организации срещу [община].

Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в регистратурата на Административен съд – Търговище на 21.07.2023г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, в законоустановения срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Общественият интерес, свързан с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на

достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация.

Съгласно чл.38, ал.1 ЗМСМА кметът е орган на изпълнителната власт в общината, съответно е задължено лице по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ и от неговата компетентност е да разгледа подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация. Правомощията си, с оглед предвидената в чл.28, ал.2 ЗДОИ възможност, той е предоставил на длъжностни лица в общината – З. М. С., на длъжност „Главен юрисконсулт“ и Т. В. Т., на длъжност „Старши юрисконсулт“, със Заповед № 3-14-1055/08.12.2014г., приета като доказателство по делото. В процесния случай обжалваното решение е подписано от юр.Т., с оглед което съдът приема, че то е издадено от компетентен орган в пределите на предоставената му власт.

Не се установяват основания за обявяване нищожността на акта и поради допуснатото нарушение на ЗЕДЕУУ. Изложените в жалбата твърдения са принципно верни, но нямат отношение към процесния случай, тъй като обжалваният акт не е подписан с електронен подпис. Единствено решението е изпратено на жалбоподателя по електронна поща, но това не обосновава извод за неговата нищожност, нито може да мотивира извод за нарушаване на процесуалните правила. Съгласно чл.34, ал.3 ЗДОИ решението за предоставяне на достъп до исканата обществена информация се връчва на заявителя срещу подпис или се изпраща по пощата с обратна разписка или се изпраща по електронен път, когато заявителят е поискал информацията да му бъде предоставена по електронен път и е посочил адрес на електронна поща.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В чл.25, ал.1 ЗДОИ са регламентираны изискванията към съдържанието на писменото заявление – 1. трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; 2. описание на исканата информация; 3. предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация; 4. адреса за кореспонденция със заявителя.

Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в

изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В конкретния случай с оспореното решение ответникът е заявил, че предоставя пълен достъп до исканата информация. По същество е налице частичен отказ в частта на заявлението по т.І, т.1, 2, 3 и 4, което и обосновава допустимостта на оспорването.

В частта по т.1 задълженият субект се е ограничил да посочи, че общината има сключени три договора за заем. Не е посочил обаче кои са кредиторите на общината.

В частта по т.2 задълженият субект се е ограничил да посочи единствено, че договорите за заем са обезпечени, но не е посочил под каква форма.

В частта по т.3 и т.4 е отговорено, че общината съхранява финансовите си средства в „Банка ДСК“ ЕАД, но не е отговорено какъв е размерът на договорените депозитни лихви /т.4 от заявлението/, а вместо това е посочено, че общината няма депозити и договорени лихви, което както посочва жалбоподателят противоречи на отговора по предходната точка.

За да постанови отказ по заявлението на жалбоподателя в така описаната част ответникът не е изложил мотиви, макар информацията да представлява обществена такава. По същество в привидно благоприятния за оспорващия акт се съдържа и мълчалив отказ в посочената част, а такъв според чл.38 ЗДОИ е недопустим и съответно той е незаконосъобразен. Ще следва предвид това същият да бъде отменен и делото като преписка изпратено на ответника за произнасяне в посочената част от заявлението.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски. Такива са доказани в общ размер на 2010 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса и 2000 лева по договор за правна защита и съдействие от 17.07.2023г.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Сдружение „Публичен алианс Вето“ отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективизиран в Решение № 3-23-491/17.07.2023г. на старши юрисконсулт в [община] – упълномощено по ЗДОИ лице.

ИЗПРАЩА делото като преписка на задължения субект за ново произнасяне по заявление вх.№ 63-95-1/26.05.2023г. в частта му по т.І, т.1, 2, 3 и 4 в 14-дневен срок от съобщаване на настоящото решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Сдружение „Публичен алианс Вето“, ЕИК[ЕИК],

сумата в размер на 2010 /две хиляди и десет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: